

им във Франция намаляване на или освобождаване от предвидените санкции; и че (ii) настояването от страна на Henkel да му бъде разрешено да използва документите в рамките на френското производство не следва да се разглежда като неосказване на сътрудничество от страна на искащия намаляване на или освобождаване от предвидените санкции, която липса на сътрудничество е основание за намаляване на глобата вместо с 30 % — с 25 %, както постановява ADLC; посоченото настояване следва да се разглежда като на законни права и интереси, а именно като упражняване на правото на защита.

С настоящата жалба се посочват три основания:

- Първо, Общият съд е изопачил фактите, като е приел погрешно, че след постановяване на решението на ADLC не съществува етап от процедурата, на който да богат да се преразгледат документите, в случай че решението бъде отменено и документите бъдат предадени на ADLC;
- Второ, определението е опорочено от липса на мотиви, тъй като Общият съд приема, че Henkel няма правен интерес да започва съдебно производство, без да разгледа изложените от Henkel доводи; и
- Трето, Общият съд допуска грешка при прилагане на правото, като пропуска да провери дали Henkel няма правен интерес от образуването на производство пред Общия съд, за са се предотврати повторното издаване на незаконосъобразен акт.

На всяко от гореизложените основания жалбоподателите искат от Общия съд да отмени обжалваното определение.

Жалба, подадена на 27 май 2013 г. от Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. срещу решението, постановено от Общия съд на 22 март 2013 г. по дело T-571/10, Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A./Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) — Impexmetal

(Дело C-292/13 P)

(2013/C 215/14)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. (представител: P. Borowski, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Impexmetal S.A.

Искания на жалбоподателя

- да се отмени изцяло съдебното решение и да се уважи изцяло жалбата от 16 декември 2010 г., като се отмени решението на първи апелативен състав на СХВП от 6 октомври 2010 г.,

— при условията на евентуалност, да се отмени изцяло съдебното решение и делото да бъде върнато на Общия съд за ново разглеждане,

— да се осъдят другите страни в производството да заплатят разностите, включително направените от жалбоподателя разходи в производството пред апелативния състав и пред отдела по споровете на СХВП, както и в производството пред Общия съд.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят упреква Общия съд, че е нарушил член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, тъй като е приложил този член към фактическа обстановка, която не попада в приложното поле на тази норма.

Според жалбоподателя в резултат от неправилното прилагане на цитираната разпоредба Общият съд погрешно приел, че знакът на жалбоподателя е сходен с по-ранната фигуративна марка на Общността на встъпилата страна и следователно се създава опасност от объркване в съзнанието на обществеността. Общият съд не отчетел, че

— сходството между знаците не дава основание да се счита, че то води до вероятност от объркване,

— знакът на жалбоподателя е част от неговата фирма, използвана много преди да бъде подадена заявката,

— този знак бил исторически обоснован знак на жалбоподателя,

— посочените знаци съществували дълго и безконфликтно на един и същи пазар.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal d'instance d'Orléans (Франция) на 30 май 2013 г. — Facet SA, BNP Paribas Personal Finance SA/Saïda Bouchelaghem, Nathalie Cousin, Clémentine Benoni, Hili Aziz, Mohamed Zouhir, Jean Morel, Jalid Anissa, Marine Bourreau, Anthony Cartier, Patrick Rousselière, Karine Lenfant

(Дело C-298/13)

(2013/C 215/15)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal d'instance d'Orléans

Страни в главното производство

Иици: Facet SA, BNP Paribas Personal Finance SA

Ответници: Saïda Bouchelaghem, Nathalie Cousin, Clémentine Benoni, Hili Aziz, Mohamed Zouhir, Jean Morel, Jalid Anissa, Marine Bourreau, Anthony Cartier, Patrick Rousselière, Karine Lenfant

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли Директива 2008/48 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че съдът следва служебно да установи дали са спазени нейните разпоредби и произтичащите от нея разпоредби на националното право?
2. Трябва ли Директива 2008/48 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити да се тълкува в смисъл, че кредиторът се счита за изпълнил преддоговорните задължения, възложени му в приложение на националното право, с което се транспонира Директивата, когато представи пред съда единствено договора за кредит, изготвен съгласно член 10 от директивата, без да представи нито един документ, който установява, че е изпълнил преддоговорните си задължения?
3. Трябва ли Директива 2008/48 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити да се тълкува в смисъл, че ако кредиторът не представи на съда документите, които установяват съдържанието на предоставената на потребителя информация и събраната информация за оценка на неговата кредитоспособност, не е доказано изпълнението на задълженията на кредитора по отношение на потребителя, предвидени в националното право, с което се транспонира Директивата, без да е необходимо потребителят да носи тежестта да докаже тяхното неизпълнение?
4. Представлява ли неизпълнението от кредитора на преддоговорните задължения за информация или за оценка на кредитоспособността на потребителя — предвидени в националното право, произтичащо от Директива 2008/48 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити — нелоялна търговска практика по смисъла на Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар ⁽²⁾?
5. Трябва ли в Директива 2008/48 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити, евентуално в светлината на Директива 2005/29/ЕО за нелоялни търговски практики, да се тълкува в смисъл, че неизпълнението на задълженията за преддоговорна информация или за оценка на кредитоспособността на потребителя, изисквани от националното право, с което се транспонира Директивата, не позволява на

кредитора да събира останалите неплатени суми от кредитополучателя, чиято неизправност може да се дължи на това, че кредиторът не е изпълнил своите задължения?

- ⁽¹⁾ Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ L 133, стр. 66).
- ⁽²⁾ Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“) (ОВ L 149, стр. 22, Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260).

Преюдициално запитване, отправено от Helsingborgs tingsrätt (Швеция) на 5 юни 2013 г. — Åklagarkammaren i Helsingborg/Lars Ivansson, Carl-Rudolf Palmgren, Kjell Otto Pehrsson и Håkan Rosengren

(Дело C-307/13)

(2013/C 215/16)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Helsingborgs tingsrätt

Страни в главното производство

Обвинител: Åklagarkammaren i Helsingborg

Обвиняеми: Lars Ivansson, Carl-Rudolf Palmgren, Kjell Otto Pehrsson и Håkan Rosengren

Преюдициални въпроси

1. Длъжна ли е Швеция като държава членка да предостави съгласно член 8, параграф 1, трета алинея от Директива 98/34/ЕО ⁽¹⁾ отново проекта на член 9 от Указа за защита на животните (djurskyddsförordningen, 2003:105), поради извършеното при въвеждането на този член съкращаване на срока, от който същият започва да се прилага, чиято начална дата е изтеглена от 1 май 2003 г. на 15 април 2003 г.?
2. Ако отговорът на първия въпрос е, че проектът би трябвало да бъде предоставен отново, какви са правните последици ако това не бъде извършено?

⁽¹⁾ ОВ L 204, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 23, стр. 207.